

Reform har været forberedt lige siden den 11te April 1857. Hertil vil jeg svare, at man muligvis allerede før den Tid har tænkt paa Reformen, men som jeg ved første Behandling udtalte, er Reformens Fremkomst ikke bleven upaavirket af de Begivenheder, som fandt Sted ved Nytaarstid for tre Aar siden. Ingen, der har seet, hvad der blev skrevet i Pressen om de Begivenheder, som dengang fandt Sted, og har iagttaget den Maade, hvorpaa Fordringerne om en Reform vare knyttede dertil, kan tvivle om, at Reformens Fremkomst stod i Forbindelse med den Agitation, som dengang viste sig. Jeg troer ogsaa, at en anden Omstændighed kan afgive Vidnesbyrd derom. Den høitærede Justitsminister sølte sig trykket af Agitationen og lod sig bevæge til i forrige Samling at indbringe et Lovforslag, der for endeel var af samme Indhold som det foreliggende. Men Forslaget var saa umodent, at selv den ærede Ordfører, der dog er saa ivrig for Sagen, maatte fravaabe at gaae ind paa Forslaget. Hvad vil det altsaa sige, at man siden 1857 har overveiet Sagen, naar den endnu ifjor var saa umoden, at den maatte fravaabes selv af den ærede Ordfører? Og nu det foreliggende Forslag? Har det været tilstede fra Rigsdagens Sammentræden? Nei, paa ingen Maade; man har ikke kunnet faae det færdigt og forelægge det før midt i Sessionen, og at det overhovedet har kunnet blive behandlet i denne Session, skyldes alene dennes Forkængelse udover Nytaar, en Forkængelse, der forøvrigt i og for sig er lidet ønskelig. Men, siger man, det er dog høist ønskeligt og nødvendigt, at vi slynde os med at vedtage Sagen, da den har været behandlet saa længe, og vi maae see at faae en Ende paa den. I den Henseende kan jeg henvisse til den ærede Rigsdagsmand for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), som bemærkede, at det er første Gang, at denne Sag foreligger til anden Behandling, altsaa første Gang, at den foreligger til Behandling i Enkeltighederne, og det er derfor naturligt at benytte denne Leilighed til at sige, hvad man har at sige. Da nu den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) kom ind paa nærmere at omhandle Vægterne, udtalte han, at Mange af dem havde altsfor store Distrikter;

han nævnte saaledes, at der var Vægtere, som havde 1200 Men, og nogle endogsaa indtil 2000 Rd. at gjennevandre, og han gjorde derefter et Regnestykke, hvorefter Konstablerne kun vilde komme til at gjennevandre 1200 Men, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke forstaaer denne Regning; thi naar man har et saa betydeligt større Antal af Vægtere end af Konstabler, saa er det dog aabenbart, at Vægterne ville faae et langt mindre Distrikt at bevogte end Konstablerne. Har man 160 Vægtere og paa den anden Side 80 Konstabler til at vandre omkring, saa have vi 2 Vægtere for hver Konstabel, og disse maae altsaa gjennevandre et dobbelt saa stort Distrikt som hine. Dette er ganske simpelt, og den ærede Ordfører maa sikkert have gjort en Regningsfeil et eller andet Sted; et Sted forekom dette mig klart, idet han sagde, at man henlagde 36 Konstabler til hvert Distrikt (Wille: Det har jeg ikke sagt!). Ja, saa har jeg misforstaaet den ærede Rigsdagsmand og skal ikke dvæle videre derved. Han kom dernæst ind paa mange Enkeltheder af Manglerne ved Vægtervæsenet; saaledes skulle de tænde og slukke Gasfen, men denne Indvending har dog ikke Meget at sige; thi Gassens Tænding foregaaer saa tidligt, at den ikke kommer i Kollision med Vægternes øvrige Funktioner, og det, at de skulle slukke Gasfen, har ikke Meget at sige, da hver Vægter slukker Gasfen i sin Gade; naar Konstablerne imidlertid skulle overtage den samme Forretning, saa bliver jo Forholdet det samme. Den ærede Rigsdagsmand omtalte, at Vægterne maatte være tilstede ved Idrættebrande, men da Konstablerne ogsaa ville faae Forretninger at udføre ved saadanne Leiligheder, saa har den anførte Anke ikke Noget at bethyde. Vægterne besøge Beværtningststeder, siger den ærede Rigsdagsmand, og det maae Konstablerne ikke, og han skilbrede dernæst, hvoreledes Konstablerne skulle gaae Dag ud, Dag ind, Nat ud, Nat ind omkring i deres Distrikt. Ja, kunde man faae Mennesker, som kunde foretage denne Vandring Dag ud, Dag ind, Nat ud, Nat ind, uden at nogeninde Djævelen skulde friste dem til at gaae i Ly, naar det er slet Veir, saaledes som Vægterne nu gjøre, ja, saa kunde den ærede Rigsdagsmands